

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010179
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8121010179.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Lucie Bašistovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2023, v trestnej veci obž. A. B. C. stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1, 2 písm. a/,b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 0T/10/2021 zo dňa 04. júla 2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. B. C., nar. X.X.XXXX v Prešove,
trvale bytom ul. D. E.
XXXX/XX, F. –
G. H.

u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona súhrnný peňažný trest vo výmere 1.000,- eur (slovom jeden tisíc eur) .

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/115/2022 zo dňa 03.08.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného JUDr. Erika Hirka.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 0T/10/2021 zo dňa 04. júla 2022 bol obžalovaný A. B. C. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1, 2 písm. a/,b/

Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 2.2.2021 v čase o 19.30 hod. v dome na ul. D. E. XX, D. G. H. vulgárne nadával v spálni domu svojej matke I. J., pričom zodvihol a hodil s tam umiestneným kozmetickým stolíkom a následne sa jej vyhrážal so slovami „keď zavolaš políciu, tak ťa zabijem a keď budem počuť, že tu niekto búcha tak ťa zabijem“, pričom držal v ruke kuchynský nôž a pri jej odchode zo spálne do obývačky pozerajúc sa na I. J., ďalej postupoval smerom k nej a to s nožom v ruke a opakovane sa jej vyhrážal slovami, že ju zabije, čím takto poškodenej I. J. nespôsobil žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, avšak svojim konaním vzhľadom na jeho predchádzajúce správanie sa, v minulosti u nej vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie.

Za uvedené konanie bol obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, oproti žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, v spojení s § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 300,- (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil okresný súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obžalovaný proti všetkým výrokom a prokurátor voči výroku o treste.

Obžalovaný podal odvolanie prostredníctvom zvoleného obhajcu elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom dňa 24.09.2022, v ktorom po rekapitulácii výrokovej časti namieta, že skutok ktorý je opísaný v napadnutom rozsudku, sa nestal. Prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav, resp. nebolo preukázané, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu sa stal a konaním obžalovaného neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu. Okresný súd pritom vychádzal z nezákonných a teda neprípustných dôkazov. Prípravné konanie trpí takými závažnými vadami, pre ktoré nie je možné z jeho záverov vychádzať, tieto vady ovplyvnili celý priebeh trestného konania, a to najmä výsluch poškodenej, ktorý bol vykonaný v rozpore so zákonom, a preto je neprípustný a nepoužiteľný ako dôkaz, avšak súd v napadnutom rozsudku svoj záver opiera práve o tento neprípustný dôkaz. Pri výsluchu poškodenej v prípravnom konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, obžalovaný t.č. obvinený nemal možnosť svoje práva hájiť a brániť, spôsob a čas vedenia výsluchu, o to viac v tzv. superrýchlom konaní, na ktoré neboli splnené zákonné predpoklady a podmienky. Bolo mu odňaté právo uplatňovať svoju obranu, namietat' skutočnosti, namietat' protokoláciu, keďže znenie výpovede a teda slov a významu tvrdení poškodenej nemohol overiť vtedy a obsah zápisnice nie je možné nijak objektívne overiť ani teraz. OČTK nezabezpečil oprávnené a nedotknuteľné právo obhajoby obvineného, ale naopak uplatňovanie týchto práv znemožnil. Obsah výpovede poškodenej v prípravnom konaní nebol zaznamenaný objektívnym spôsobom za situácie, kedy obhajoba nemala k poškodenej počas jej výsluchu žiaden prístup s odňatím možnosti namietania skutočností pri jej výsluchu ako aj zápisu o jej výsluchu. Súčasne v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bolo porušené právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu a vyšetrovanie bolo vykonané nezákonne a nedostatočne. Taktiež okresný súd nevykonával navrhnuté dôkazy v prospech obžalovaného, v dôsledku čoho nesprávne zistil skutkový stav a tak dospel aj k nesprávnym záverom o skutku a vine. Obžalovaný sa svojej matke smrťou ani ublížením resp. ťažkou ujmom nevyhrážal a nevyhrážal sa jej ani zbraňou (nožom). Z vykonaného dokazovania nie je preukázané, že by sa skutok ktorý sa kladie obžalovanému za vinu stal. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a zmätočný. Prvostupňový súd vychádzal z nepreukázaných skutočností, vyvodil závery bez opory v dokazovaní, nevysporiadal sa vôbec s návrhmi na vykonanie dôkazov zo strany obhajoby, ktoré nevykonával resp. ich zamietol a v napadnutom rozsudku to neodôvodnil. Rovnako námietka vznesená obžalovaným v prvostupňovom konaní zostala nevysporiadaná a nevyriešená, čo je rovnako porušením práva na spravodlivý proces, čo je základnou zásadou trestného konania. Prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Obhajoba má za to, že napadnutý rozsudok nie je zákonný a konanie resp. správanie obžalovaného nie je trestným činom. Prvostupňový súd priebeh skutku nezistil správne a rovnako nesprávne posúdil i prípravné konanie. Správanie resp. konanie obžalovaného, ktoré sa stalo v inkriminovaný deň 02.02.2021 a ktoré je predmetom tohto trestného konania môže byť nanajvýš priestupkom v zmysle zákona o priestupkoch voči občianskemu spolunažívaniu narušením občianskeho spolunažívania pre hrubé správanie, ale v žiadnom prípade nejde o trestný čin. Vzhľadom na všetky

pochybenia a porušenia práv obžalovaného obhajoba týmto navrhuje a žiada, aby odvolací súd obžalovaného zbavil viny a oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu.

Prokurátor v neskoršie preložených dôvodoch odvolania považuje uložený peňažný trest za neprimerane mierny a odporujúci zásadám všeobecnej a individuálnej prevencie. Samotné zaplatenie peňažného trestu u obžalovaného v minulosti nemalo za následok poučenie z protiprávneho konania a snahu o vedenie riadneho života. Obžalovaný sa už v minulosti opakovane dopustil priestupku vo vzťahu k otcovi, ktoré bolo v oboch prípadoch riešené sankciou vo forme pokuty, ktoré boli následne uhradené. Išlo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Obžaloba je toho názoru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody s podmiennečným odkladom na primeranú skúšobnú dobu, ktorá by ho mohla odradiť od protiprávneho konania a to najmä vo vzťahu k rodinným príslušníkom. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok o treste v neprospech obžalovaného a uložiť mu trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Z vyjadrenia poškodenej k odvolaniu prokurátora, táto uviedla, že nie je pravdou, aby jej syn B. C. v danom čase a mieste voči nej páchal protiprávne konanie alebo akýkoľvek trestný čin. Ona nemala obavu o svoj život ani zdravie. Všetko to bolo zo zlosti, bola na obžalovaného nahnevaná a konala pod vplyvom emócií, pretože v poslednom čase sa dosť často hádali. Nevyhrážal sa jej ani zabitím, ani akýmkoľvek ublížením na zdraví. K odvolaniu obhajcu jej syna B. C. uvádza, že na políciu v tom danom momente išla len preto, že ju o tom presvedčil v tom čase bývalý manžel. Videl, že je rozrušená a tak ju k tomu dá sa povedať dotlačil. Ona na políciu ísť nechcela. Na polícii len prikyvovala na otázky, ktoré jej vkladali policajti. Bola nahnevaná, rozrušená, ale o svoj život a zdravie sa od syna B. C. nebála. Pravdou je to, čo vypovedala na súde. So synom B. C. sa stretávali hneď ako bol prepustený z polície a bez problémov komunikovali.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia

§ 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného je podané oneskorene.

K odvolaniu obžalovaného krajský súd najprv uvádza nasledovné.

Opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie (§ 306 ods. 1 Tr. por.), ktorým môže obžalovaný napadnúť nesprávny výrok, ktorý sa ho priamo dotýka (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Podľa § 309 ods. 1 Tr. poriadku, odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 309 ods. 2 Tr. por. ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 44 ods. 2 Tr. por., obhajca je oprávnený už v prípravnom konaní robiť v mene obvineného návrhy, podávať v jeho mene žiadosti a opravné prostriedky, nazerať do spisov a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona v konaní pred súdom úkonov, ktorých má právo zúčastniť sa obvinený, a vo vyšetrovaní alebo v skrátanom vyšetrovaní úkonov podľa § 213 ods. 2 až 4.

Podľa 66 ods. 3 Tr. por., ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň

doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

V prieskumnom konaní krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Prešov dňa 04. júla 2022, pričom vyhlásenia rozsudku sa nezúčastnil ako obžalovaný tak ani jeho obhajca. Vyhláseniu rozsudku predchádzalo hlavné pojednávanie vykonané súdom prvého stupňa dňa 29.06.2022, kedy po vypočutí svedka A. K. F., oboznámení listinných dôkazov, zamietnutí návrhov obhajoby na doplnenie dokazovania a prednesení záverečných rečí procesných strán, t.j. prokurátora, poškodenej, obhajcu a obžalovaného, ktorému bolo udelené aj právo posledného slova, prvostupňový súd odročil hlavné pojednávanie za účelom prípravy a vyhlásenia rozsudku na deň 04.07.2022 o 11.00 hod., čo prítomné procesné strany vzali na vedomie a osobitne už predvolávané neboli. Obhajca obžalovaného následne uviedol, že nemôže prísť a ospravedlnil svoju neprítomnosť. Obžalovaný tak mal vedomosť o neúčasti obhajcu pri vyhlasovaní rozsudku, čo zjavne akceptoval a teda s takýmto postupom súhlasil, keďže túto skutočnosť nenamietal, resp. nežiadal určiť iný termín vyhlásenia rozsudku. Dňa 04.07.2022 telefonicky kontaktoval súd obž. C., ktorý ospravedlnil aj svoju neúčasť na vyhlásení rozsudku a to z dôvodu neodkladných pracovných povinností, čo potvrdil prostredníctvom svojho emailu.

Rozsudok bol obhajcovi doručovaný na adresu jeho sídla, a k jeho uloženiu došlo dňa 22.08.2022, pričom bol následne osobne prevzatý dňa 09.09.2022. Taktiež obžalovaný si rozsudok na adrese trvalého bydliska ani pri opakovanom doručovaní neprevzal a preto tiež došlo k jeho uloženiu dňa 23.08.2022 a k jeho osobnému prevzatíu došlo dňa 12.09.2022.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Trestný poriadok rozlišuje dva rovnocenné spôsoby oznámenia rozsudku a to buď vyhlásením v prítomnosti toho, komu ho treba oznámiť, alebo dorúčením jeho rovnopisu. V prípade, ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie, čo v danom prípade nastalo u obžalovaného fikciou dňom 26.08.2022. V zmysle citovaného ustanovenia Tr. poriadku § 66 ods. 3, ...ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. V tomto konkrétnom prípade tretím pracovným dňom od uloženia zásielky (u obžalovaného 23.08.2022) bol deň 26.08.2022. Týmto dňom, t.j. 26.08.2022, došlo fikciou k doručeniu odvolaním napadnutého rozsudku obžalovanému a jeho obhajcovi.

Vychádzajúc následne z ust. 309 ods. 1 Tr. poriadku (odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku) posledným dňom na podanie odvolania ako obžalovaným tak aj jeho obhajcom bol preto deň 12.09.2022 (pondelok) ako najbližší nasledujúci pracovný deň, keďže 15 deň pripadol na sobotu 10.09.2022.

Ku skutočnosti, že obhajca si rozsudok prevzal na pošte dňa 09.09.2022 a obžalovaný dňa 12.09.2022, pričom odvolanie bolo podané v rámci 15 dní od osobného prevzatia rozsudku, teda 24.09.2022, k tomu postupu krajský súd uvádza nasledovné.

Pravidlá doručovania písomností v trestnom konaní sú upravené v ustanoveniach § 65 až § 68 Trestného poriadku, ktoré sú záväzné nielen pre orgány činné v trestnom konaní a súdy, ale aj pre všetky ďalšie subjekty zainteresované v trestnom konaní. Zvolený obhajca, ako osoba znalá práva, musel mať vedomosť aj o pravidlách doručovania písomností v trestnom konaní, vrátane uplatnenia fikcie doručenia v prípade, ak zásielku v čase doručovania neprevezme na adrese, ktorú orgánom činným v trestnom konaní, resp. súdu na tento účel uviedol, resp. ak ju neprevezme v lehote troch pracovných dní od jej uloženia. Bez ohľadu na skutočnosť, že Poštové podmienky Slovenskej pošty, a.s. ustanovujú 18 dňovú odbernú lehotu na prevzatie uloženej zásielky, orgány činné v trestnom konaní ako aj súd sú povinné postupovať podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, ak sú na tento postup splnené zákonné podmienky. S dorúčením písomnosti, resp. s dátumom doručenia písomnosti zákon spája ďalšie významné právne skutočnosti, napr. nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia, preto orgány činné v trestnom konaní ani súd nemôžu ignorovať záväzné pravidlá doručovania v zmysle Trestného poriadku. Odberná lehota 18 kalendárnych dní ustanovená v Poštových podmienkach Slovenskej pošty, a.s. je určená na

vymedzenie časového úseku, počas ktorého má adresát možnosť vyzdvihnúť si uloženú zásielku; rozhodne však nemá a nemôže mať vplyv na spôsob a pravidlá vykonávania úkonov podľa Tretej hlavy Prvej časti Trestného poriadku. Zároveň rozhodným pre plynutie lehôt nie je faktické prevzatie písomnosti, pretože tým by sa stala obsolentná úprava doručovania. Znamenalo by to totiž, že zásielku s rozhodnutím, ktoré bolo správoplatnené doručením fikciou doručenia, by bolo možné kedykoľvek neskôr prevziať a napadnúť ho riadnym opravným prostriedkom a negovať tak vlastne jeho právoplatnosť. Takýto postup by bol navyše v rozpore s princípom právnej istoty, keďže by dochádzalo spätne k pozbavovaniu účinkov už právoplatného rozhodnutia. (primerane pozri rozh. I. ÚS 518/2014)

V kontexte uvedeného je v posudzovanej veci podstatným zistenie, že odvolaním napadnutý rozsudok bolo oznámený obhajcovi fikciou doručenia dňa 26.08.2022. Preto práve od tohto, zákona zodpovedajúceho oznámeniu predmetného rozhodnutia, začala plynúť lehota na podanie opravného prostriedku, ktorá márne uplynula 12.09.2022. Súčasne obhajca o navrátenie lehoty nepožiadala a na takýto postup ani neboli splnené zákonné podmienky.

Je teda zrejmé, že odvolanie podané obž. A. B. C. prostredníctvom obhajcu až 24.09.2022, bolo podané oneskorene. Odvolací súd v súvislosti s tým poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej za využitie práva podať odvolanie proti rozsudku treba považovať iba situáciu, keď odvolací súd môže v dôsledku tohto riadneho opravného prostriedku uplatniť svoje oprávnenie podľa § 319 Tr. por. alebo podľa § 316 ods. 3 Tr. por. alebo rovnaké oprávnenie podľa § 321 Tr. por. s následným postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. alebo podľa odseku 3 tohto ustanovenia po uplatnení prieskumnej povinnosti podľa § 317 Tr. por. Sem však nepatria prípady zamietnutia odvolania z formálnych dôvodov podľa § 316 ods. 1 Tr. por., kedy odvolací súd nemôže preskúmať napadnuté rozhodnutie, ani konanie, ktoré mu predchádzalo a jeho prieskumná povinnosť môže byť zameraná výlučne len na to, či existuje niektorý z dôvodov uvedených v tomto ustanovení, ktorý bez ďalšieho znamená zamietnutie odvolania (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. februára 2013, sp. zn. 2 Tdo 4/2013). V takomto prípade totiž odvolací súd nepreskúmava napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. a nerozhoduje v merite veci, čo v podstate znamená, že sa nezaobera vôbec skutkovými a právnymi otázkami alebo prípadnými pochybeniami napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo. Uznesenie odvolacieho súdu o zamietnutí odvolania ako oneskorene podaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. má totiž iba deklaratórnu povahu.

V dôsledku uvedeného v danom prípade bolo potrebné, aby krajský súd zamietol odvolanie obžalovaného A. B. C. ako podané oneskorene v súlade s ust. § 316 ods. 1 Tr. poriadku, a preto sa ani nemohol nezaoberať vyššie uvedenými dôvodmi jeho odvolania v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd následne preskúmal na základe odvolania prokurátora napadnutý výrok o treste, pričom zistil, že medzičasom bol obžalovaný znova odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/115/2022 zo dňa 03.08.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2022, kedy došlo k zamietnutiu odvolania obžalovaného A. B. C. proti menovanému rozsudku uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/32/2022 a to za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákon, pričom skutku sa dopustil 02.06.2022 (teda skôr ako bol v tejto trestnej veci vyhlásený prvostupňový rozsudok - 04.07.2022), za čo mu bol uložený podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j), l) a § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 800,- eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona bol tiež uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 24 mesiacov.

Po oboznámení príslušného rozsudku okresného súdu a uznesenia odvolacieho súdu na verejnom zasadnutí krajský súd zistil splnenie všetkých podmienok na ukladanie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona a preto zrušil napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku (porušené ustanovenia Tr. zákona) vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Odvolací súd následne opätovne preskúmal poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom vyhodnotil len existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu), pričom na priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu ako poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona neprihliadal, keďže obžalovaný sa priznal len

ku skutku uvedenom v zrušenom rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/115/2022, pričom teraz súdený skutok popieral (na priznanie sa páchatel'a k spáchaniu trestného činu môže súd totiž prihliadnuť, ak sa priznanie týka všetkých skutkových okolností, ktoré sú zároveň kvalifikačným momentom súdom použitej právnej kvalifikácie). Súčasne zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona (obžalovaný spáchal viac trestných činov).

Odvolačí súd následne v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvažil aj okolnosti na strane obžalovaného, ako aj z toho, že medzi obžalovaným a poškodenou- jeho matkou došlo k urovneniu vzájomných vzťahov.

V kontexte uvedeného odvolací súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím najmä na doterajší život obžalovaného a zistenie, že u obžalovaného nejde o zvlášť narušeného páchatel'a a išlo o ojedinelé vybočenie z vedenia inak riadneho spôsobu života, mal za to, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, a to ani podmiennečne odloženým. Na výchovu obžalovaného bude dostačujúci aj peňažný trest vo výške 1.000 (tisíc) Eur, ktorý možno považovať za trest primeraný a to aj so ohľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný, vychádzajúc z vyjadrenia obhajoby, by mal disponovať dostatočným obnosom finančných prostriedkov na jeho úhradu. Obžalovaný zároveň doposiaľ súdne trestaný nebol, čo preukazuje vedenie riadneho života pred spáchaním prejednávaného skutku. Pozitívne charakteristiky, ako aj vyššie uvedené skutočnosti, dovoľovali vyvodiť záver o tom, že u obžalovaného účel trestu možno dosiahnuť uložením peňažného trestu.

Aj výšku uloženého peňažného trest vo výmere 1.000,- eur považuje odvolací súd za primeranú a ktorú by mal obžalovaný pociťovať ako určitú sankciu za svoje nezákonné správanie. Pre prípad, že by výkon tohto trestu chcel obžalovaný úmyselne zmariť, bol mu ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov. Krajský súd je tiež toho názoru, že uložený peňažný trest zabezpečí ochranu spoločnosti a zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Ohľadne ukladania trestu zákazu činnosti, krajský súd v súlade s § 42 ods. 2 Tr. zákona zopakoval uvedený výrok tak ako mu to toto ustanovenie obligatórne ukladá, keďže uvedený trest bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/115/2022 zo dňa 03.08.2022, pričom došlo k zrušeniu tam uvedeného výroku o treste.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora s týmito sa krajský súd čiastočne nestotožnil a poukazuje na vyššie uvedené skutkové a právne závery ohľadne druhu a výšky uloženého trestu. Preskúmaním spisového materiálu ani krajský súd nedospel k tomu, že v danom prípade z pohľadu ako individuálnej alebo generálnej prevencie je potrebné na obžalovaného pôsobiť ukladaním podmiennečného trestu odňatia slobody s adekvátnou skúšobnou dobou. Ohľadne priestupkových konaní, na ktoré poukazuje prokurátor, týchto sa obžalovaný dopustil voči svojmu otcovi a nie voči poškodenej – teda jeho matke, čo síce svedčí o určitej neúcte dieťaťa voči svojmu rodičovi, ale na druhej strane to automaticky nezakladá povinnosť ihneď ukladať trest odňatia slobody, ktorý je v hierarchii druhov trestov na prvom mieste a k jeho ukladaniu by malo dochádzať, ak ďalšie za ním uložené alternatívne tresty nie sú postačujúce na prevýchovu páchatel'a a o ochranu spoločnosti. Pre uloženie takéhoto druhu (peňažného) trestu v čase rozhodnutia aj krajského súdu boli pritom splnené zákonné podmienky, vrátane možnosti jeho vykonateľnosti. Vyššie uvedené skutočnosti, dovoľovali vyvodiť správny záver o tom, že u obžalovaného účel trestu možno dosiahnuť uložením peňažného trestu ako samostatného trestu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako čiastočne dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a súčasne zamietol odvolanie obžalovaného ako podané oneskorene v zmysle § 316 ods. 1 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.